

have Ret til at forlange de Værelser, som de forlange ved et saadant Kantonnement. Jeg har set efter i de gamle Forordninger, og jeg ser da i Forordningen af 1806, at Underafdelingschefen har Ret til 2 Værelser. Men Forordningen siger tillige, at naar det er Kantonnement, som ikke varer over 14 Dage, maa den paagældende Paragraf være ude af Kraft, og vedkommende Officer rette sig efter den Lejlighed, der er. Ved mindre Troppesamlinger, mindre Inkvarteringer, er det jo en mindre Byrde, for da er det jo saaledes, at Officererne blive indkvarterede dels i Herregaardene og dels i Præstegaardene, hvor der er god Lejlighed. Men ved saadanne Øvelser som disse, hvor der er store Troppesamlinger, maa de yngre Officerer og som Regel ogsaa Underafdelingscheferne tage Bolig omkring hos Bønderne. Der kommer en Furer i Forvejen, som skal se, om Lejligheden er god nok, og der stilles Fordring om, at Underafdelingschefen skal have to Værelser og Løjtnanter et. Naar det er en Belægning som ved denne Lejlighed, hvor der paa en Bondegaard meget ofte har været 2 Officerer — en Underafdelingschef og en Løjtnant — nogle Underofficerer og 20—30—40 menige, og man saa vil vise Soldaterne saa megen Opmærksomhed, at man vil overlade Soldaterne et Par Stuer til at spise i og opholde sig i og Officererne skulle have 3 Værelser til deres Raadighed, saa tror jeg nok, at den højtærede Krigsminister har saa megen Kendskab til Bønderlejligheder paa Landet, at han vil vide, at saa bliver der ikke megen Plads til Familien, og der er jo stor Opvartning paa Færde saadan en Dag, saa det er virkelig under trange Forhold, at det hele foregaar. Jeg kunde have Lyst til at høre, om den højtærede Krigsminister mener, at Officererne virkelig have Ret til at stille saadanne Forordninger. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om Krigsministeren under saadanne Øvelser vilde forestille sine Officerer, at de burde tage lidt Hensyn til og dele lidt Skæbne baade med Soldaterne og Indkvarteringsværter under saadanne Forhold. Det er noget, som ikke støder saa lidt, naar en Officer kommer og siger: Den Lejlighed skal jeg have, saa maa de andre nøjes med, hvad der kan blive til dem. Det er ikke saa heldigt, og jeg tror, at det vilde være hensigtsmæssigt for ikke at sige rigtigt, om Officererne rettede sig lidt efter, hvad der under saadanne Forhold kan bydes dem.

Jeg skal saa blot gøre et Par Bemærkninger om et Par Bevillinger, som ere foreslaaede paa Landbrugsministerens Budget. Det er et Par Bevillinger, som ere omtalte af flere ærede Medlemmer, sidst af det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff). Jeg er ikke saa ganske enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger om Tuberkulose-Lovens Fortrinlighed. Jeg tillod mig, den Gang denne Lov var til Behandling her i Tinget, at udtale min Tvivl om den store Frygt, man har næret for Smittefare. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der kan disputeres om frem og tilbage, det kan ingen bestemt afgøre. Jeg tillader mig endnu at nære den samme Tvivl med Hensyn til denne Frygt. Jeg var den Gang betænkelig ved at stemme for Loven, fordi jeg mente, at Reglen i § 6 vilde blive for streng og vilde medføre for store Bekostninger, idet vore Mejerier vare byggede med Datiden for Øje og under Forhold, hvor der blev tilført langt mindre Mælkemængder, saaledes at de i Virkeligheden vare for smaa. Det har da ogsaa vist sig, at man har bebyrdet Mejerierne med ret store Udgifter, og jeg ved, at for de Mejerier, der skulle behandle store Kvanta Mælk, mellem 5—600 Pund i Timen, vil det næsten være umuligt at overholde denne Lov fuldtud. Imidlertid have vi jo faaet Loven, og vi maa da ogsaa se at overholde den, og jeg er fuldtud enig med det ærede Medlem i hans Frygt for at faa denne forhøjede Udgift, som Landbrugsministeren her foreslaar. Der var den Gang her i Tinget en Frygt fra hele Demokratiets Side for, at man skulde skabe Embedsmænd til Skade for Mejerierne og Befolkningen i sin Helhed, men jeg maa sige, at den Frygt er til Dels faldet væk paa Grund af den ret hensigtsmæssige Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister har taget Sagen. Jeg tror, at det Tilsyn, der hidtil har været, har været saa nogenlunde tilfredsstillende til begge Sider, men jeg mener rigtignok, at skulle vi nu ansætte ny Assisterter og skærpe den Kontrol, som den højtærede Minister ønsker skærpet her, saa vil det blive en stor Gene og større, end nødvendig er. Jeg vil derfor haabe, at Landbrugsministeren efter de Udtalelser, der ere fremkomne, vil tage Forslaget om denne Bevilling tilbage. Jeg kan i alt Fald for min Part ikke stemme for den.

Der er dernæst en Bevilling til Afholdelse af Udgifter til Kursus for Husmænd, som jeg kunde have ønsket noget